

αυτή καθαντή, δικαίωμα να στραφεί κατά ιδιώτη δανειστή λόγω πλημμελούς προμηθείας αγαθών ή παροχής υπηρεσιών από τον προμηθευτή ή τον παρέχοντα υπηρεσίες, με τον οποίο ο δανειστής έχει συνάψει σύμβαση αποκλειστικότητας για τη χορήγηση δανείων, και να προβάλει το δικαίωμα αυτό ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ αριθ. C 275 της 1. 10. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Μαρτίου 1996

στην υπόθεση C-441/93 (αίτηση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Παναγής Παφίτης κ.λπ. κατά Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος ΑΕ κ.λπ. (¹)

(Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Μεταβολή του κεφαλαίου ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας — Άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 25 παράγραφος 1 και του άρθρου 29 παράγραφος 3 της οδηγίας — Κατάχρηση δικαιώματος)

(96/C 180/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-441/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Πολυμελούς πρωτοδικείου Αθηνών προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Παναγής Παφίτη κ.λπ., υποστηριζομένων από την Investment and Shipping Enterprises Est κ.λπ., και Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος ΑΕ κ.λπ., υποστηριζομένων από την Τράπεζα της Ελλάδος ΑΕ κ.λπ., η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 25 επ. και 29 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρίας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 230), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Κ. Ν. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, D. A. O. Edward και G. Hirsch, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή), C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesauero, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 12 Μαρτίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Αντιβαίνει προς το άρθρο 25 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρίας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της, εθνική νομο-

θεσία προβλέπονσα ότι το κεφάλαιο μιας ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας που, λόγω υπερχρεώσεως, βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση μπορεί να αυξηθεί διά της διοικητικής οδού και χωρίς απόφαση της γενικής συνέλευσεως.

2. Η δημοσίευση της προσφοράς προσημειωμένης αναλήψεως στις ημερήσιες εφημερίδες δεν συνιστά έγγραφη ενημέρωση των κατόχων ονομαστικών μετοχών κατά την έννοια του άρθρου 29 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 77/91/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ αριθ. C 1 της 4. 1. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 14ης Μαρτίου 1996

στην υπόθεση C-275/94 (αίτηση του Hof van cassatie van België για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Roger van der Linden κατά Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik (¹)

(Σύμβαση των Βρυξελλών — Ερμηνεία του άρθρου 47 σημείο 1 — Έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται από τον διάδικο που ζητεί την εκτέλεση — Υποχρέωση προσκομίσεως αποδείξεως περί της επιδόσεως της εκδοθείσας αποφάσεως — Δυνατότητα προσκομίσεως της αποδείξεως της επιδόσεως ύστερα από την υποβολή της αιτήσεως κηρύξεως εκτελεστότητας)

(96/C 180/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας)

Στην υπόθεση C-275/94, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Hof van cassatie van België προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Roger van der Linden και Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 47, σημείο 1, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (ΕΕ 1982, L 388, σ. 24), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissechet, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), C. Gulmann και P. Jann, δικαστές, γενικός εισαγγελέ-

ας: N. Fennelly, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Μαρτίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 47 σημείο 1 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε από τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απόδειξη της επιδόσεως της αποφάσεως είναι δυνατό, όταν οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες το επιτρέπουν, να προσκομίζεται ύστερα από την κατάθεση της αιτήσεως, ιδίως κατά τη διάρκεια εκδικάσεως προσφυγής ασκηθείσας στη συνέχεια από τον διάδικο κατά τον οποίον ζητείται η εκτέλεση, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω διάδικος διαθέτει εύλογη προθεσμία για να εκτελέσει εκουσίως την απόφαση και ότι ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση επιβαρύνεται με τα έξοδα κάθε περιττής διαδικασίας.

(¹) ΕΕ αριθ. C 351 της 10. 12. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Μαρτίου 1996

στην υπόθεση C-315/94 (αίτηση του Arbeitsgericht Bielefeld για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Peter de Vos κατά Stadt Bielefeld (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Στρατιωτική θητεία — Κοινωνικό πλεονέκτημα)

(96/C 180/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου)

Στην υπόθεση C-315/94, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Arbeitsgericht Bielefeld (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Peter de Vos και Stadt Bielefeld, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Μαρτίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί

της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, έχει την έννοια ότι ο εργαζόμενος, ο οποίος έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους και απασχολείται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, δεν δικαιούται να αξιώσει τη συνέχιση της καταβολής των εισφορών (ως προς το τμήμα που αναλογεί στον εργοδότη και ως προς αυτό που αναλογεί στον εργαζόμενο) σε επικουρικό ταμείο συντάξεως γήρατος και επιζώντων των μισθωτών του δημόσιον τομέα για το ποσό των εισφορών που θα έπρεπε να καταβληθεί αν η σύμβαση εργασίας δεν είχε ανασταλεί λόγω της κλήσεώς του προς στράτευση, όταν ένα τέτοιο δικαίωμα παρέχεται στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους που εργάζονται στη δημόσια διοίκηση και υπηρετούν τη στρατιωτική τους θητεία στο κράτος αυτό.

(¹) ΕΕ αριθ. C 380 της 31. 12. 1994.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 14ης Μαρτίου 1996

στην υπόθεση C-238/95: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/67/ΕΟΚ — Εκτίμηση των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από επικινδύνες ουσίες)

(96/C 180/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας)

Στην υπόθεση C-238/94, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Laura Pignataro και Μαρία Κοντού-Durande) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: ο καθηγητής Umberto Leanza, επικουρούμενος από τον Pier Giorgio Ferri, avvocato dello stato), που είχε ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και μη ανακοινώνοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/67/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό των αρχών εκτιμήσεως των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από τις ουσίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 227, σ. 9), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και τη συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Μαρτίου 1996 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: